

già uống trà tàu độc âm lúc rạng đông. Nàng buộc mũ cao su lên đầu, ngắm gương lần chót, rồi mở nước.

Nàng chờ cho nước nóng ngâm vào cơ thể trước khi xát xà-phòng, và sau cùng ngụp vào bồn nước đầy ắp chờ sẵn, thoang thoang mùi nước hoa Dior.

Tắm xong, nàng dành đúng 5 phút để lau mình. Rồi nàng choàng áo ngủ bước ra ngoài.

Áo ngủ của nàng được dệt bằng kim tuyến. Mặc vào, thân thể nàng được cơ hội phô bày những đường cong tuyệt diệu, nàng trở nên khêu gợi hơn là không mặc gì hết. Vì xuyên qua những mắt lưới lớn bằng lỗ đồng xu, người ngoài có thể thấy toàn diện.

Đêm nay, Nguyệt Hằng lại trưng diện cái áo ngủ kim tuyến mắt lưới sau bữa tắm thường lệ. Trời bên ngoài rét lạnh một cách khủng khiếp. Nàng không hề biết lạnh, một y sĩ hữu danh ở Liên xô sau khi khám nàng kỹ lưỡng đã nói rằng dưới da nàng có những cái hạch riêng, trời nóng thì tiết ra hơi mát, còn trời lạnh thì tỏa sức nóng.

Và lại, ban chiều dải của Smerch đã lo liệu chu đáo cho thượng khách Nguyệt Hằng không thể nào lạnh được. Phòng ngủ và phòng khách của tòa nhà rộng rãi, trang lệ được gắn máy điều hòa khí hậu hiệu Philco, chỉ đổi nút bấm là hơi mát chuyển thành hơi ấm, còn ấm hơn lò sưởi đối củi nữa.

Biệt thự của Nguyệt Hằng cách hồ Hoàn Kiếm, trung tâm thành phố Hà Nội, 5 cây số, trên đường đi Sơn Tây. Đó là một công ốc sang trọng dành

riêng cho tướng lĩnh cao cấp thuộc phe xã hội chủ nghĩa đến tham quan.

Ngày cũng như đêm, tòa nhà đều được canh phòng cẩn mật. Đặc điểm: lính gác không phải đàn ông, mà là đàn bà, nhân viên hành động của Smerch. Họ mặc thường phục, ít lộ mặt ra ngoài, được trang bị súng bắn thuốc mê, và được phụ lục bởi một đoàn điệp khuyển.

Loại chó săn này được nuôi tại cộng hòa xô viết Kazabstan, lông ngắn, đuôi cụt, tai dài, mõm tam giác, bụng thon, toàn thân đen sì như được sơn bằng hắc ín. Thân thể của chúng không đồ sộ như quân khuyển Đức-Mỹ mà là nhỏ nhắn, thoát trông những người không sành nuôi chó dễ lầm với chó thường. Tuy nhiên, làm sự chúng vờn nhảy nhanh hơn beo trong rừng rậm. Chúng nằm yên một chỗ, ít khi cử động, và ít khi sủa. Đánh hơi thấy kẻ lạ đột nhập vào nhà, chúng lặng lẽ tiến tới, ngoạm tay lôi lại trình chủ nhân, hoặc tức tốc cắn vào cổ họng rồi quật ngã. So tài với chúng, nhiều võ sĩ đai đen nhu đạo đã bị cắn tử thương.

Nguyệt Hằng đến dưỡng sức tại tòa nhà kín đáo này vừa được một tuần. Theo thượng lệnh, nàng không được đi đâu. Mặc dầu sống một mình, nàng không cảm thấy cô đơn. Từ thuở lớn lên đến giờ, nàng vẫn ưa sống một mình. Nàng thích gần gũi đàn ông, nhưng trái tim lại không chịu mở rộng cho ai. Nàng chỉ gần gũi đàn ông mỗi khi cảm thấy cần thiết. Nàng thỏa mãn đòi hỏi của thể xác một cách điềm nhiên và lạnh lùng, như người buổi sáng cần ăn lót dạ, ăn tạm no thì hương dĩa và chùi mép.

Đêm nay cũng như mọi đêm khác, sau khi tắm

xong, nàng rót rượu uống rồi nằm dài trên giường nghe nhạc.

Tuy sống nhiều năm ở Nga xô, nàng không có thiện cảm với rượu vodka. Trái lại, nàng mê huyết-ky kinh khủng. Nàng uống huyết-ky như hũ chim, bạn đồng nghiệp trong sở mật vụ xô viết đều bị nàng đánh bại dễ dàng. Song nàng không nghiện. Nếu có rượu, nàng uống, không có thì thôi. Hễ uống, nàng phải tiêu thụ hàng chai.

Định mạng run rui cho Nguyệt Hằng có thú uống huyết-ky như Văn Bình, nạn nhân sắp tới của nàng. Cũng như Văn Bình, nàng là đệ tử của thuốc lá thơm pha vị bạc hà. Cũng như Văn Bình, nàng rất đa tình, nhưng lại rất tàn nhẫn. Cũng như Văn Bình, nàng dễ say sưa men tình, nhưng lại dễ lãng quên.

Mọi đèn trong phòng ngủ đều tắt. Ngoài trừ ngọn đèn màu hồng dịu dàng trên bàn đêm.

Nguyệt Hằng dụi tàn thuốc vào đĩa pha lê, cặp mắt lim dim. Mùi thuốc thơm thơm trong bầu không khí ấm áp vừa bắt nàng nhớ lại một đêm đầy tuyết trắng ở thủ đô Liên xô.

Cha nuôi nàng vừa tạ thế, nàng đang học lớp điệp viên cấp tốc của Smerch. Trong một cuộc tiếp tân tại điện Cẩm linh của tướng Sêrôp, nàng gặp một viên đại tá bào hoa từ Viễn đông về.

Giữa hai ly rượu, hắn gạ gẫm nàng, rồi tiệp văn rủ nàng lên xe. Nàng ngoan ngoãn theo hắn về phòng, một căn phòng trang trí lộng lẫy nhưng dĩ điểm gần Công trường Đỏ.

Hắn phục nàng uống rượu. Nàng giả vờ say

ngồi gục trên ghế. Hắn bế nàng lên giường, và nàng dễ mặc cho hắn sờ sờ.

Giây phút quan trọng nhất đã tới. Hắn định mình được bế khóa động đào, ngờ đâu nàng lặng lẽ ngồi nhồm đậy, tát cho hắn một cái nỏ đom đóm mắt, và dẫn giọng:

— Anh tưởng tôi say ư? Lầm to. Còn uống cả thùng rượu may ra tôi mới say. Và chắc chắn là anh sẽ say mềm trước tôi. Tôi đóng trò say sưa để xem anh xử sự ra sao. Thật ra, tôi thấy anh đẹp trai, ăn nói dịu dàng, bấp thịt rắn chắc, nên cũng muốn thí nghiệm với anh một chuyến. Nhưng vào việc, anh tỏ ra ngờ ngẩn và tầm thường quá. Anh không xứng đáng mớ vào người tôi. Bỏ ra... bỏ tôi ra và về trường học lại 5 năm nữa, chừng nào tốt nghiệp anh gọi điện thoại cho tôi.

Gã đại tá si tình van vỉ:

— Em... em... anh yêu em quá!

Nàng phì cười:

— Anh yêu tôi ư? Vậy anh biểu diễn mối tình của anh đi? Tôi sẵn sàng đợi anh.

Tướng nàng ưng thuận, gã đại tá vội lấy Nguyệt Hằng. Nàng tặng cho một cái bẻ tay làm hắn luôn luôn xuống sàn gác. Chưa đủ, nàng còn biểu thêm một phát atêmi nữa.

Nghịch tình, nàng không đánh vào các huyết thông thường. Nàng muốn hắn mang vết thương trọn đời, và đến già không dám léo hánh tới đàn bà nữa.

Kết quả của đêm ái ân thất bại ấy là gã đại tá vu tù của Smerch trở thành đàn ông vô dụng. Hắn vào bệnh viện điều trị nửa năm song y sĩ lắc

dầu. Không còn biệt tài quyến rũ phụ nữ nữa, hẳn phải bỏ Smerch, xung vào lục quân.

Bất giác Nguyệt Hằng thở dài.

Nàng hát hủi gã đại tá Smerch, không phải vì nàng thù đàn ông. Mà là nàng khinh đàn ông. Nàng là con sư tử oai vệ trên sa mạc, chỉ quen chiến thắng nên dám ra chân năn. Nàng mong được một thợ săn tài ba đến chinh phục.

Nàng đốt diều thuốc khác, song không hiểu sao lại quăng xuống đất.

Khi ấy, nàng nghe tiếng động cơ xe hơi rú ngoài vườn. Rồi tiếng người lao xao. Tiếng giày dẫm trên thảm len ngoài hành lang.

Cửa mở.

Nguyệt Hằng vẫn nằm dài trong cử chỉ cực kỳ khêu gợi khi thấy ông già trán hói bước vào, với hai người bạn gái quen thuộc, Thanh Vân và Thanh Giang.

Nguyệt Hằng chưa quen tướng H. nhưng trong thời gian ở Mạc tư khoa đã nghe nói nhiều về viên chỉ huy điệp báo già dặn và đa mưu này. Nàng chỉ đón chào bằng nụ cười ưu ái:

— Chào trung tướng. Chào hai chị.

Tuy đã quá quen với những trọng thần Vệ nữ bốc lửa của nữ ban Smerch, tướng H. cũng sững sờ một giây đồng hồ. Hắn há miệng, giọng thán phục:

— Đồng chí đẹp thật!

Nguyệt Hằng vẫn mỉm cười:

— Em không thích được, gọi bằng đồng chí. Đề nghị dùng tiếng em cho thân mật. Tướng Sêrôp cũng kêu bằng em. Phải không hai chị?

Hai nữ chỉ huy Smerch ngồi xuống ghế, gát đầu tán thành một cách ngưỡng ngấp. Họ không lạ gì thế lực của Nguyệt Hằng. Song họ vẫn gồm tướng H.

Thì tướng H. đã cười rộ:

— Hằng nói đúng. Từ phút này, tôi xin bắt chước đại tướng Sêrôp. Em đã biết chúng tôi đến đây đêm nay về việc gì chưa?

Nguyệt Hằng ồm ồm:

— Rồi. Về vụ Z.28.

Chợt nhớ ra, nàng choàng dậy:

— Chết chửa, em đang trần truồng. Đề em mặc áo choàng cho đúng đắn một chút.

Tướng H. xoa tay:

— Không sao, người nhà cả mà. Em đã đọc xong hồ sơ lý lịch Z.28 chưa?

Nguyệt Hằng lắc đầu:

— Em chưa biết chắc là được tuyển chọn nên mới đọc sơ qua. Tuy nhiên, em có cảm tưởng địch là con cáo.

— Đúng, hẳn là con cáo. Con cáo già đối với nghề điệp báo và phụ nữ. Vì vậy Smerch phải triệu dụng đến em.

— Sẵn sàng. Trong ảnh, hẳn không đến nổi xi trai. Song em còn bất bình đôi chút. Hẳn trung tướng đã rõ em rất ghét bọn đàn ông trung bình. Em cao 1 th 64, thêm giày cao gót thành 1 th 75. Đi đôi với hẳn mà không cân xứng thì chán chết.

— Em yên tâm. Hẳn cao hơn 1 th 75.

— Vậy thì được. Em rút lại lời phản đối. Bao giờ em lên đường? Em sẽ phải làm gì?

— Về hành trình, hai nữ đồng chí Vân và

Giang sẽ đích thân lo liệu. Riêng tôi, tôi cần hỏi thêm em một vài chi tiết. Sở thích thường ngày của em là gì ?

— Ôi chào, cái gì em cũng khoái cả. Nhưng khoái nhất là tắm đêm, và tắm nước nóng bằng da.

— Nghe nói em mê màu vàng nhất phải không ?

— Phải. Trong các màu, em chỉ ưa màu vàng. Toàn thể quần áo của em đều màu vàng, thậm chí em may đồ lót cũng màu vàng. Trung tướng thử nhìn xem : giày giép, găng tay, bông tai, xù chiêng, xắc da... cùng màu vàng tuốt lượt. Y sĩ nói rằng em thích vàng vì màu này là màu của những người thêm hoạt động. Lại thật, em hỏi nhiều bạn gái thì phần đông ưa màu hồng, hoặc xanh nhạt, chứ không ưa vàng chói như em. Trung tướng cho phép em tò mò một chút nhé : trung tướng ưa màu gì ?

— Hồi còn thanh niên, tôi nghiện màu đỏ. Thanh niên rồi rào sức sống thường mê màu đỏ. Nhưng từ ngày gia nhập ngành điệp báo, đặc biệt là từ ngày nhận trách nhiệm trong Smerch, tôi không thích một màu riêng nào nữa, mà là thích tất cả các màu.

Nói rõ hơn, tôi không được quyền thỏa mãn sở thích cá nhân. Trước khi vinh thăng thiếu tướng và biệt phái tôi là nội, tôi đã phục vụ một thời gian dài ở Âu châu. Nhược điểm số một của tôi là các món ăn của Pháp. Không ngày nào tôi không uống cô nhát, thậm chí cô nhát đã biến thành da thịt của tôi. Bạn bè nói rằng tôi phải bỏ rượu cô nhát thì không sống nổi.

Sau đó, tôi được chuyển chuyên sang Hoa kỳ.

Đĩ nhiên Hoa kỳ cũng có cô nhát nhập cảng của Pháp, nhưng người Mỹ thường uống nước-bông hay huyết-ky, tôi lại cải trang làm người Mỹ. Vì nhiệm vụ, tôi đoán tuyệt vời cô nhát. Và tôi vẫn còn sống nhăn răng.

Nhiệm vụ sắp giao cho em còn quan trọng gấp trăm lần nhiệm vụ của tôi tại Hoa kỳ ngày trước. Vì an ninh cá nhân của em, vì an ninh chung của Smerch, tôi tin tưởng em sẽ tự ý bỏ hẳn những thú vui thường lệ. Từ nay trở đi, em sẽ không tắm nước nóng hồi 2, 3 giờ sáng nữa. Em sẽ tắm nóng và lạnh lẫn lộn, theo thói quen của người Tây phương.

Và nhất là em sẽ tạm biệt màu vàng. Hai nữ đồng chí Văn Giang sẽ phụ trách việc « đổi lột ». Đổi lột, em nhớ chưa ? Em phải đổi lột từ đầu xuống chân như con rắn vậy. Tôi hy vọng em sẽ đồng ý.

Nguyệt Hằng nhìn vai, giọng tiếc nuối :

— Vàng, em phải đồng ý.

Tướng H. nghiêm giọng :

— Em nên coi đó là một hành động xung phong. Miễn cưỡng đồng ý, em sẽ gặp rất nhiều khó khăn. Chúng ta sẵn sàng hy sinh danh dự, hy sinh tính mạng, thì hy sinh cá tính, hy sinh sở thích chỉ là chuyện thường. Kể dich rất nguy hiểm, một hờ hênh cón con của em có thể làm kế hoạch Thái bình dương tan nát.

Tôi tin tưởng là em thành công. Vì ít ra em đã có đủ bản lãnh. Bản lãnh đầu tiên là uống rượu. Địch khét tiếng trên khắp Viễn đông về tai

uống rượu huyết-ky. Hẳn có thể uống chực chai không say.

— Ha, ha, kỳ phùng địch thủ... Em còn uống giỏi hơn hẳn nữa. Chắc chắn hẳn sẽ say trước em.

Giọng trung tướng H. trầm hẳn xuống :

— Bây giờ bước sang đề tài khác, đề tài tình cảm. Từ trước đến nay, em đã thật tình yêu ai chưa ?

— Em xin trả lời hai cách, có và không. Có, vì em đã yêu nhiều người, không, vì tuy yêu nhiều người, em chưa thật tình yêu ai hết.

— Z.28 là một người đàn ông khác thường. Mọi phụ nữ gặp hẳn đều bị hẳn hấp hồn. Hẳn chinh phục đàn bà một cách dễ dàng, như thể em và tôi lấy mù soa trong túi. Tôi chưa thấy phụ nữ nào cưỡng lại được nghệ thuật quyến rũ độc nhất vô nhị của hẳn.

— Ngoại trừ Nguyệt Hằng, nhân viên nữ ban của Smerch. Em sẽ gặp hẳn, làm quen với hẳn, rồi yêu hẳn. Khi trung tướng hạ lệnh, em sẽ giết hẳn.

— Về ngoại ngữ, em nói được mấy thứ ?

— Dĩ nhiên là em nói thạo tiếng Việt, tiếng Trung hoa và tiếng Liên xô. Tiếng Anh, tiếng Pháp, tiếng Ý pha nho, em cũng giỏi không kém. Hẳn trung tướng đã biết em đậu khôi nguyên ở trường đại học Ngoại ngữ Mạc tư khoa.

— Thạo tiếng Tàu, tiếng Anh, tiếng Pháp là điều thuận lợi. Vì trước khi đột nhập vào Sài Gòn, em sẽ sinh sống ở Hồng Kông.

— Ô, em là người đàn bà nóng ruột. Tại sao

trung tướng không cho em nhảy dù, hoặc đáp tàu ngầm tới Nam Việt ?

— Không được. Em phải tới Nam Việt một cách dàng hoàng, với đầy đủ giấy tờ hợp pháp, bằng cửa trước. Làm nghề tình báo, phải rèn luyện đức tính kiên nhẫn. Người kiên nhẫn nhất là người sẽ thắng. Nón nóng là nhược điểm cần khắc phục. Và lại, phần gián Nam Việt hoạt động rất khôn ngoan và hữu hiệu. Em nhảy dù hoặc đáp tàu ngầm, nhân viên của ta ở Sài Gòn không thể đưa em ra công khai.

— Trung tướng muốn em làm gì ? Em hát hay, khiêu vũ giỏi, múa thoát y không kém các nữ nghệ sĩ danh tiếng ở Tây phương. Xin báo trước với trung tướng rằng em không thích nghề nào khác, ngoài nghề thực đêm ở vũ trường.

— Dĩ nhiên tài năng của em phải được khai thác một cách khôn ngoan và hợp lý. Vì vậy, em sẽ qua Đông kinh trước tiên.

— Hừ, Đông kinh dạo này dễ chịu lắm. Giám đốc trú sứ KGB ở đó là bạn thân của em. Em chỉ cười với hẳn là hẳn quý mọp dưới chân, em sai nhảy vào lửa hẳn cũng sẵn sàng tuân lệnh.

— Nhiệm vụ của em là lợi dụng đường giây Đông kinh để vào Nam Việt, không phải là bắt bớ với nhân viên cao cấp KGB. Yêu cầu em nhớ lại kỹ càng : mục phiếu hoạt động của em là Văn Bình, Z.28, kẻ thù không đội trời chung của toàn thể phe xã hội chủ nghĩa. Trung ương đã nghiên cứu kế hoạch xong xuôi : mọi người quen của em trong sự quán số viết hoặc trong trú sứ ẩn tể ở Nhật bản đều được gọi về nước. Em chỉ được

hoạt động với một nhân viên năm 11 địa phương. Hắn sẽ bố trí cho em lọt vào một tổ chức ái tình.

— Tổ chức ái tình ?

— Phải. Trong thời gian qua, một số dân chơi Tây phương đã nghĩ ra nhiều lối hưởng lạc lạ lùng. Họ mở văn phòng, đăng quảng cáo rầm rộ trên mặt báo cho thuê nhân tình, thuê vợ một thời gian, hoặc những cặp vợ chồng đứng mô muốn thêm của lạ có thể trao đổi lẫn nhau một thời gian. Những cơ sở núp sau chiêu bài hợp pháp để hoạt động bất hợp pháp này được mệnh danh một cách văn vẻ là tổ chức ái tình. ✓

Tổ chức ái tình nổi tiếng nhất Âu châu là Công ty Du lịch. Thích hợp (1). Công ty này tọa lạc tại trung tâm thành phố Luân đôn và mới đặt chi cuộc ở Đông kinh. Nó có liên lạc trên khắp thế giới, những cặp vợ chồng nào muốn hưởng trăng mật với người lạ chỉ cần gửi tới 50 đô la tiền phí tồn. Đàn ông hoặc đàn bà độc thân muốn tìm bạn tình tạm thời thì gửi từ 25 đến 35 đô la Mỹ.

Nhận được tiền, công ty sẽ chuyển đến đương sự một tờ khai. Đương sự ghi chú những sở thích

(1) Công ty Du lịch Thích hợp là Compatible Tours Limited, do Randy « Jim » Leighton làm giám đốc. Trước kia là giám đốc một hãng nhiếp ảnh người mẫu Leighton mới 44 tuổi (1967). Bên trong Compatible Tours có một văn phòng lấy tên là Variety Introductions Ltd, chuyên giới thiệu các cặp vợ chồng muốn trao đổi. Văn phòng của Leighton chiếm một khu nhà lớn ở Oxford Street, Luân đôn. Nhà cầm quyền Anh muốn đóng cửa mà không được.

(9)

đặc biệt của mình rồi hoàn tờ khai lại cho công ty. Căn cứ vào tờ khai sở thích này, công ty lục trong thư khố, hoặc tìm kiếm bạn tình thích hợp. Sau đó, công ty chỉ làm cái việc giới thiệu. Nếu cần, công ty sẽ tổ chức các cuộc du lịch. Họ bố trí rất kín đáo và khôn ngoan không khác gì hoạt động tình báo. Lợi dụng tình thế, một số cơ quan điệp báo Tây phương như CIA và MI-6 đã kết nạp nhân viên thuộc các tổ chức ái tình để thu lượm tin tức. Và dĩ nhiên là chúng ta cũng làm như vậy.

— Thưa, Công ty Du lịch Thích hợp là của ta ?

— Không. Vì MI-6 kiểm soát tổ chức này một cách khá chặt chẽ. Và lại, chúng ta cần một tổ chức có tầm hoạt động rộng rãi hơn Công ty Du lịch Thích hợp, và ở trong vòng theo dõi chặt chẽ của tình báo Mỹ. Vì như em đã biết, chúng ta sẽ hoạt động ở Nam Việt, MI-6 của Anh quốc không có thể lực bằng CIA, cho nên núp sau CIA chúng ta hoạt động có phần dễ dàng và kín nhem hơn.

Tổ chức mà em sắp gia nhập là Câu lạc bộ Nguyễn ước (1). Câu lạc bộ này được liệt vào

(1) Đó là Club Wow, nằm trong doanh nghiệp Ras Enterprises, ở Grand Central Station, Niuru ước 17, N.Y. Muốn gia nhập phải trên 21 tuổi. Niên liễm là 10 đô la, gia nhập thí nghiệm trong 5 tháng phải trả 5 đô la Mỹ. Phụ nữ gia nhập khỏi phải đóng liễm phí, chỉ cần gửi hình mà thôi. Club Wow ấn hành một nội san gọi là Club Wow Magazine, trong đăng hình ảnh hội viên, và lai cáo tìm bạn từ khắp nơi trên thế giới gửi về. Hội viên của Club Wow còn dính liú vào nhiều hoạt động khác nữa mà tác giả không tiện kể ra ở đây.

hàng lớn nhất hoàn vũ. Bề ngoài, nó là một văn phòng tìm bạn trai gái để trao đổi kiến thức, kinh nghiệm, sở thích, hoặc để dọn đường tới hôn nhân. Nghĩa là bề ngoài nó hoàn toàn hợp pháp.

Hợp pháp hơn nữa là sự hiện diện của nhân viên CIA trong chi cuộc câu lạc bộ Nguyễn ước tại Đông kinh.

— Thưa, em giữ chức vụ gì trong chi cuộc ?

— Đại diện lưu động. Chi cuộc đang bành trướng phạm vi hoạt động trên toàn cõi châu Á nên cần đại diện lưu động. Miền nam Việt nam được coi là địa bàn phát triển mạnh mẽ vì lẽ quân đội Hoa kỳ đồn trú đông đảo. Bình sĩ xa nhà thêm khát lạc thú như nắng hạn đợi mưa rào. Gần đây, một số nhà doanh nghiệp Mỹ đã qua Sài gòn, nghiên cứu việc thành lập những trung tâm du hí đặc biệt. Du hí ở đây gồm nhiều hình thức : khu vực giải quyết sinh lý, tiệm ăn... Đã có người rục rịch mở tiệm ăn và tiệm rượu mà bồi bàn là phụ nữ, nhả thân ~~phần~~ ~~trên~~, theo một ở Lạt Vê-gít. Chi cuộc câu lạc bộ Nguyễn ước Đông kinh gửi em tới Sài gòn là để nghiên cứu mở một văn phòng địa phương.

Hai nữ đồng chí Văn Giang sẽ hướng dẫn em đầy đủ theo chỉ thị của trung ương trước ngay lên đường. Tôi tin là em sẽ thành công. Sắp tới giờ tôi phải ra phi trường. Thôi, chào em.

Trung tướng H. không cúi đầu chào, theo lối á đông thuần túy, cũng không bắt tay theo lối tây phương mà là tiến lại gần Nguyệt Hằng. Hắn kéo nàng sát người và hôn vào môi. Nguyệt Hằng thần nhiên đón nhận cái hôn của ông già trần hội, mặc

dầu cằm râu lõm chồm cạo vào làm nàng nhột nhạt khó chịu.

Cửa phòng mở ra rồi đóng lại.

Thanh Giang nhìn đồng hồ tay trước khi cất tiếng :

— Đã khuya rồi, lẽ ra nên gác cuộc bàn luận đến mai. Nhưng nếu em Hằng không buồn ngủ thì chị sẵn sàng tiếp tục. Trung tướng H. mới đề cập đến những nét đại cương, hai chị sẽ nói với em về chi tiết chuyện môn thuần túy.

Nguyệt Hằng cười ròn tan :

— Ô, đang còn sớm chán. Em thức đêm hàng tháng là thường. Người khác thức đêm thì phải ngủ bù, sợ hại sức khỏe và sắc đẹp, riêng em, em vui chơi cả đêm mà vẫn như không. Em chỉ sợ cho hai chị thôi.

Thanh Giang đáp :

— Vậy chúng mình tiếp tục được rồi. Về khoản thức đêm thì hai chị đã quá quen thuộc. Chị Vân tốt nghiệp lớp thức đêm từ 8 năm trước trong trường huấn luyện Kuchinô. Chị Vân đã 33 tuổi mà còn trẻ năng như con gái là nhờ am tường một số bí quyết. Những bí quyết này sẽ được truyền lại cho em để có thể hoạt động hữu hiệu tại miền Nam. Còn chị, chị bao nhiêu tuổi, em thử đoán xem ?

Nguyệt Hằng nheo mắt quan sát Thanh Giang. Phải là thiếu phụ trung niên Thanh Giang mới có thể được giao phó chức vụ điều khiển quan trọng trong cơ quan Smerch, một cơ quan nổi tiếng là khe khắt trong việc chọn lựa nhân viên chỉ huy, và nhất là nhân viên phụ nữ. Tại nhiều quốc gia trên

thế giới, phụ nữ bình quyền với nam giới. Nga số là quốc gia tuyên truyền rầm rộ về nguyên tắc nam nữ bình quyền.

Nhưng Phần gián Smerch lại áp dụng nguyên tắc này khác hẳn. Smerch quan niệm đàn bà là cái giường lò so êm ái, bên trên có tấm nệm êm ái, đàn bà chỉ có một tác dụng duy nhất: cung phụng cho đàn ông khỏi đau lưng. Sau một thời gian lò so giường bị nhão, nệm cao su chảy mềm thì vứt bỏ, thay đồ mới.

Chắc chắn Thanh Giang là một nhân viên khác thường nên chưa bị Smerch vứt bỏ. Nguyệt Hằng đoán Thanh Giang ít nhất 35 tuổi, tuổi sung sức nhất của nữ giới.

Nghe Nguyệt Hằng nói, Thanh Giang mỉm cười:

— 35 tuổi ư? Em làm rồi.

Nguyệt Hằng cướp lời:

— Thật ra, em thấy chị còn quá trẻ. Em nói 35 là vì trên nguyên tắc Smerch không bao giờ bỏ nhiệm vụ nữ dưới 30 vào chức vụ chỉ huy.

— Đúng. Song tuổi thật của chị không phải 35, cũng không phải 40.

— Trời ơi!

— Năm nay, chị đã 46 tuổi. 46 tuổi, không kém một tháng nào. Thanh Vân cũng đã 39. Sở dĩ hai chị không già theo tuổi là vì ăn khem. Từ 15 năm nay, từ ngày phục vụ cho Smerch, hai chị ăn thực đơn riêng do y sĩ chỉ định. Mỗi ngày ít nhất là bơi hai giờ. Bơi hai giờ, bất luận là mưa hay nắng, một giờ sáng sớm và một giờ ban đêm. Cộng vào đó là một giờ rưỡi thể dục thẩm mỹ. Chị

nhận thấy sắc đẹp của em là do thiên nhiên, em ít chịu tu bổ. Từ nay, em nên tuân theo chương trình tập luyện do hai chị sắp xếp.

— Ba giờ rưỡi một ngày... trời ơi!

— Đối với em, thời gian tập luyện sẽ tăng lên 6 giờ một ngày. Em phải có một sắc đẹp xuất chúng thì mới mong chinh phục được Z.28. Phấn sáp, nước hoa thường dùng của em phải bỏ đi hết, từ nay em sẽ dùng loại đặc biệt. Các kỹ sư của ta đã pha hóa chất vào sơn môi, vào nước hoa... mùi thơm nhẹ nhàng cũng như sản phẩm bày bán trên thị trường, nhưng lại chứa đựng một sức quyến rũ kỳ lạ. Em dùng ít lâu rồi sẽ thấy: đàn ông nào trót ngửi mùi nước hoa của em, trót hôn môi em sẽ đắm ra mê mẩn ngày đêm, không khác gì ăn phải gai tình hoặc bùa yêu.

Z.28 là một quái tượng nên sở Chuyên môn chế ra loại sơn KZ và nước hoa KH. Nước hoa KH sức vào sẽ ngấm vào da thịt, phảng phất nhiều ngày đêm khiến đàn ông không tài nào quên được. Điều đáng kể hơn nữa là nước hoa KH sẽ làm mắt đàn ông mờ đi, mạch máu căng phồng, và tay chân bủn rủn. Dầu là nhà tu có nghị lực sắt đá đề không xúc động trước đàn bà, dầu là kẻ ghét đàn bà kinh khủng nhất nhì thế giới, thì nước hoa KH cũng bắt đối phương phải thêm muốn.

— Phải rồi, nước hoa KH được pha với chất căng ta rít!

— Căng ta rít mới là một trong hàng chục hóa chất được dùng. Sở Chuyên môn đã nghiên cứu cả trăm công thức chế tạo bùa yêu từ đồng sang tây. Theo báo cáo chính thức, trong số 100 nạn

nhân được người nước hoa KH chỉ có 1 hoặc 2 lá cường lại được sự thúc bách của tình dục. Sơ Z.28 có sức chống trả mãnh liệt nên các kỹ sư đã tăng gấp ba liều lượng hóa chất. Khỏe như voi, bản cũng gục ngã. Tuy nhiên..

Nét mặt Nguyệt Hằng hơi cau lại, song Thanh Giang vẫn mỉm cười :

— Chị đoán trước em định nói gì rồi. Hơn 20 năm trước, bước chân vào nghề và nhận lãnh công tác đầu tiên, chị cũng tự tin ghê gớm ở sắc đẹp và tài quyền rũ của mình nên không chịu dùng các sản phẩm nhân tạo. Hồi đó, khoa học chưa tiến nhanh bằng bây giờ, chúng ta cũng chưa có son môi KZ và nước hoa KZ. Song cấp chỉ huy của chị không chấp thuận. Tự ái là cảm điều trong hoạt động điệp báo..

Dùng son môi KZ, hoặc nước hoa KH, hoặc hàng chuc chế tạo phẩm khác chỉ mới là bước đầu thôi, em à. Vì quyền rũ được đàn ông chưa phải là hoàn thành nhiệm vụ. Đàn ông mê ta, tất nhiên đòi ta thỏa mãn. Họ sẽ thất vọng nặng nề nếu ta kém xuất sắc trong lãnh vực này, một lãnh vực thiên phú đầy khó khăn và tế nhị.

Nguyệt Hằng giờ hai ngón tay lên trời, thanh hình chữ V, biểu hiệu chiến thắng :

— Ô, em có thể tự hào là chưa thua ai hết. Trong quá khứ, nhiều người đàn ông tham lam đã bị em đánh bại sát ván.

Thanh Giang nghiêm giọng :

— Chị đã đọc kỹ hồ sơ về em. Chị hoàn toàn đồng ý rằng bọn đàn ông léo hánh tới em đều bị xum xương, song họ đều là những kẻ bất tài. Với

một đối phương dẻo dai, bền bỉ và cường tráng như Z.28, em cần cố gắng rất nhiều. Nếu không, kẻ thua có thể là em.

— Thưa chị, em không tin.

— Chị không muốn khi em bắt đầu tin thì đã quá muộn. Nói có sách, mách có chừng, chị có sẵn một bản báo cáo đúc kết về nghệ thuật yêu đương quái đản của gã Z.28. Vì vậy, em phải tập thể thao.

— Tập thể thao ?

— Phải. Tập thể thao theo những động tác đặc biệt, với mục đích làm gia tăng sức chịu đựng. Trường Fili có một lớp ngắn hạn về loại thể thao này, tiếc là em chưa được học. Lớp học kéo dài đúng hai tuần lễ, sau khi tốt nghiệp, nữ nhân viên cảm thấy lì lợm và kiên trì hơn trước gấp hai, gấp ba. Bắt đầu sáng mai, chị Thanh Vân sẽ dạy cho em. Kề ra, không lấy gì làm khó. Tổng cộng có chừng 20 động tác. Đồng thời với việc tập thể thao đặc biệt là học tập trung tư tưởng.

Tập trung tư tưởng là môn được dạy trong năm học thứ nhất ở trường Kuchinô, chắc em đã nắm vững được kỹ thuật. Các điệp viên nam nữ trên thế giới, bất luận là phe xã hội chủ nghĩa hoặc của phe tư bản, đều phải thông thạo phép tập trung tư tưởng để khỏi bị khống chế trong khi tra tấn. Kẻ đạt tới trình độ tập trung tư tưởng cao siêu có thể điều khiển thần kinh hệ, mất hẳn cảm giác, cắt xẻo da thịt không còn biết đau đớn nữa.

Áp dụng tập trung tư tưởng vào công tác ẩn ái với điệp viên địch, chúng ta sẽ có thể làm địch mê say và sai khiến địch dễ dàng. Tuy nhiên chị

có cảm tưởng rằng Z.28 là một kẻ địch ngoại lệ. Nếu em biết tập thể thao và tập trung tư tưởng thì hẳn cũng biết xử dụng nghệ thuật môn tròn, khiến sức chịu đựng của người đàn bà chỉ còn non nửa.

Để giúp em hoạt động hữu hiệu, chị sẽ đưa em một số tinh dược. Em sẽ mang theo nhiều viên thuốc trông hao hao như thuốc tyfomicin 0,250 bán trong tiệm Âu dược. Nghĩa là nó nhỏ như cái khuy áo, hơi tròn, và đóng trong giấy láng. Chị lưu ý em tới tinh dược KS-8 và KS-9. Uống KS-8 vào, chỉ trong 5 phút là công hiệu, nạn nhân sẽ nẩy ra thêm muốn sinh lý, không sức mạnh nào trên thế giới có thể can ngăn được. Em đừng lầm thuốc viên này với súc cù là Nhật bản. Nó mạnh hơn súc cù là 20 lần. Súc cù là làm nạn nhân mỗi mét, đầu nhức, mắt hoa còn KS-8 lại tạo ra cảm giác hân hoan và thoải mái. Em sẽ pha vào rượu huyết-ky cho địch uống.

CIA đã chế tạo được một viên thuốc tương tự. Nhưng công hiệu lại chậm hơn và yếu hơn KS-8 của chúng ta nhiều. Thuốc của họ lại kém chúng ta ở điểm có mùi. Pha vào nước lọc, nó hơi the the, nên bắt buộc phải pha vào rượu, hoặc ca phê bỏ đường. Trong khi ấy, thuốc viên KS-8 của chúng ta không có mùi vị gì cả. Bỏ vào nước hoặc rượu, nó sẽ tan biến trong chớp mắt và không có cặn.

Ngược với KS-8, thuốc KS-9 sẽ giúp em gia tăng sức chịu đựng. Nó giữ cho tinh thần em luôn luôn được sáng khoái, trong khi cơ thể đổi khác, với mục đích quyến rũ đàn ông. Tinh dược KS-9 tác động mạnh mẽ ở ngoài da : da em sẽ mát rợi

nếu là trời nóng nực, và tiết ra nhiệt lượng nếu là trời lạnh cắt ruột. Nói cách khác, tinh dược KS-9 sẽ biến da thịt người đàn bà thành bộ phận điều hòa khí hậu, điều mà người đàn ông ham thích nhất.

Song le, công dụng chủ yếu của tinh dược KS-9 là giúp em đề phòng các loại thuốc kích thích của địch. Dầu em thận trọng, em vẫn có thể uống lầm. Địch có hàng chục thủ đoạn để lôi em vào vòng : trộn thuốc trong bánh ngọt, trong thức ăn cay chua, trong rượu mạnh. Đôi khi em biết mà cũng phải uống để tỏ cho địch thấy em khờ dại, chưa hề được huấn luyện nghề nghiệp.

Đề phòng bị say, đàn ông thường uống sữa hoặc nước dừa trước khi uống rượu. Tinh dược KS-9 cũng vậy, nó đủ sức chống lại những thứ thuốc kích dâm mạnh nhất.

Trẻ em ở Sài Gòn thường dùng thuốc viên tyfomicin do công ty Âu dược Roussel bào chế. Vì vậy, tinh dược KS-8 và KS-9 cũng mang nhãn hiệu trá hình bên ngoài là thuốc tru sinh của hãng Roussel.

— Cảm ơn hai chị. Hai chị lo lắng cho em chu đáo quá. Trước khi nhận việc, em dinh ninh là chỉ cần đọc hồ sơ về Z.28 rồi trèo lên phi cơ nhảy dù xuống vùng ngoại ô Sài Gòn, tìm cách bắt tình với địch, thừa cơ hạ sát hẳn.

— Thật ra, chị rất mong kế hoạch Thái bình dương được tiến hành một cách dễ dàng và giản dị như em tưởng. Nhưng em ơi, nếu vậy thì Trung ương đã không với tới một điệp viên tài ba siêu đẳng như em. Giả sử em được toàn quyền

quyết định về biện pháp hạ sát, em sẽ lựa chọn biện pháp nào ?

— Cũng tùy trường hợp, chị ạ. Tiện lợi nhất là hạ sát bằng vũ khí. Muốn được yên lặng, tay sai của địch không nghe tiếng thì dùng dao hoặc súng lục hãm thanh. Em được biết một loại dao riêng mà sở Chuyên môn vừa chế tạo năm ngoái. Nó nhỏ hơn loại dao bấm nút Thụy điển, lưỡi mỏng như dao mổ xẻ, mũi tầm thuốc độc, chạm nhẹ vào da là tử thương, không cách nào cứu thoát. Còn súng...

Thanh Vân ngắt lời :

— Khoan đã. Về mục dao, chúng ta đang còn nữa. Loại dao bấm nút chưa nguy hiểm bằng loại dao bắn được giấu trong ví đầm, hoặc trong máy thu thanh. Phụ nữ miền Nam thường mang ví đầm, các kỹ sư đã nghĩ tới việc biến quai ví thành một ống xi-dông tối tân, em chỉ cần đặt cái ví cách nạn nhân hai thước, giả vờ cúi xuống mở ví là mũi dao từ quai ví bay vèo ra, nạn nhân sẽ bị chém đứt cuống họng, chết không kịp trời. Loại dao ngầm này được mệnh danh là R-1.

Ngoài ra, Smerch còn có quẹt máy và gói thuốc lá bắn tên độc hoặc tên tầm thuốc mê nữa. Quẹt máy chạy bằng hơi ga, kiểu Ronson hiện thịnh hành ở Sài Gòn, thịnh hành nhất là kiểu Comète, tia lửa từ một lỗ nhỏ bắn vọt ra như viên đạn vậy.

Về súng thì em có thể dùng hàng chục thứ. Súng bắn đạn thuốc mê, hoặc đạn xi-a-nua, đạn sô-tô-ri-ch-nin, giết người trong nháy mắt, khẩu súng nhỏ bằng nửa cái quẹt máy giấu ở đầu cũng lọt. Lại có loại súng giấu trong nịt vú và quần lót.

đàn ông hầu ăn đựng tới khay bắm là đạn vọt ra. Đặc biệt của loại súng tí hon này là ai cũng xử dụng được, đạn bắn ra lại không gây tiếng động, nạn nhân trúng đạn thì Hoa Đà, Biển Thước tái sinh cũng phải bó tay.

Nguyệt Hằng reo lên :

— Em thích bắn súng đệ nhất. Nếu em có súng thì công việc sẽ giản dị hơn nhiều.

Thanh Giang khoát tay :

— Không, em ạ. Lệnh của tướng H. rất rõ rệt và dứt khoát. Em không được phép mang vũ khí theo. Súng xi-a-nua, ống xi-dông bá phát bá trúng được coi là vũ khí vô cùng nguy hiểm và kiến hiệu song vẫn chưa là vũ khí tuyệt đối. Muốn thành công, muốn loại trừ đối phương Z.28 ra khỏi vòng chiến, em phải được trang bị bằng vũ khí tuyệt đối. Vũ khí này là sắc đẹp.

Nguyệt Hằng hừ một tiếng rồi nói :

— Với sắc đẹp, với thân thể của em, em chỉ có thể làm hấn mỗi gối, xum xương, chứ không thể giết hấn được. Trừ phi trong một thời gian dài...

Thanh Giang lắc đầu :

— Em lầm rồi. Trong trận đại chiến thứ hai điệp viên đã hạ sát đối phương bằng một tờ báo, bằng cái tàu bút thuốc, nghĩa là bằng những thứ mà trong thế chiến thứ nhất không ai nghĩ tới và coi là huyền hoặc, láo khoét. Trong cuộc chiến tranh lạnh ở Bá linh, nữ điệp viên cũng đã giết người bằng những vật tầm thường như cái kẹp tóc móng manơ, hoặc như lọ thuốc đánh móng tay nhỏ xíu..

Từ 5 năm nay, những khi giới ngẫu nhiên 5v đã trở thành cở lỗ sĩ. Khoa học tiến nhanh như